

REPUBLIKA

ROK II.	ŁÓDŹ, CZWARTEK 25 WRZEŚNIA 1924 r.	NUMER POJEDYŃCZY 15 GROSZY	№ 262
REDAKCJA i ADMINISTRACJA, PIOTRKOWSKA 49. TELEFONY: REDAKCJI 27-24, ADMINISTRACJI 22-14.		WYDANIE PORANNE.	GODZINY PRZYJĘĆ REDAKCJI 6—7 POPOŁUDNIU RĘKOPISÓW NIEZAMÓWIONYCH NIE ZWRACA SIĘ

Dziś
uroczysta premiera!

Dziś
uroczysta premiera!

2-gie arcydzieło na otwarciu sezonu!

**Dawno oczekiwany film
światowej sławy!**

„KUPIEC WENECKI”

Monumentalny dramat w 2-ch serjach—10-ciu
aktach, jednocześnie demonstrowanych.

Scenariusz opracowany przez PIOTRA
ARETINO według słynnego dramatu
SZEKSPIRA.

W rolach głównych:

HENNY PORTEN

Harry Liedtke, Werner Krauss, A. Steinrueck.

Wszystkich zdjęć dokonano w Wenecji i okolicy.

Orkiestra symfoniczna z p. Sypniewskim na czele.

Dyrygent p. M. CHWAT

Słupy zachodnich granic.

Katowice, we wrześniu.

35 tysięcy bezrobotnych, z tem, że za tydzień może ich być ewentualnie 50,000 oto czarna chmura, która ciąży nad całym życiem G. Śląska. Atmosfera wskutek tego jest ciężka.

Przesilenie gospodarcze obejmuje zwolna wszystkie dziedziny życia, zaostża konkurencję o te miejsca czy zajęcia, które są jeszcze „zyskodajne” i walka o byt przybiera tu dzikie, coraz bardziej brutalne formy.

W innych dzielnicach Polski niema się pojęcia, jakiego oręża i jakich sposobów chwycić się może taka „konkurencja”. Wystarczy, żeby się opróżniła jakaś posesja rządowa, autonomiczna czy prywatna, aby ktoś ją zajął — zwłaszcza jeżeli to jest przybysz z Małopolski, czy z Kongresówki — aby rozpętała się przeciwko niemu prawdziwa burza. Nigdzie też dzienniki i wydawnictwa perjodyczne które w ostatnich czasach bardzo się rozmnożyły, nie są do tego stopnia przesycone prywatą, najdrobniejszymi wprost prywatnymi sprawami — i one to właśnie najintensywniejszy biorą udział w tej walce.

Na głowę szczęśliwego „zdobywcy” typią się einwektywy, posadzenia, kalumnie i oszczerstwa, soczystości i doboru których trudno sobie wyobrazić. Samych szantażowych pisemek wychodzi w Katowicach i Królewskiej Hucie sześć i każde z nich napisze o takim nowym „karjerowiczu”, że jest on szpiegiem niemieckim, truciocielem, złodziejem, że wpędził do grobu własnych rodziców, uwiłdł swoją nieletnią siostrę itd. Umyslnie przytaczam te szczegóły, albowiem dają one wyobrażenie o specyficznej obecnej atmosferze Górnego Śląska, w której jako tako kultu rałnemu człowiekowi poprostu trudno jest oddychać.

Wszystko to w znacznej mierze jest wytworem „skwaszenia”, powstałego po przemianach tak rozkosznej konjunktury inflacyjnej i dewaluacyjnej, w której gorących promieniach rozkwitał „geschäftsmanski” Górny Śląsk, szmuglując, arbitrażując, spekulując, sprzedając drogo, kupując tanio, dewaluując kredyty rządowe, i chowając dolary do kieszeni. Skończyło to się dość nagle, a w każdym razie niespodziewanie, albowiem jeszcze przez czas dłuższy po stabilizacji polskiej waluty spekulacyjne hjeny i szakale miały wciąż nadzieję, że się te „złote czasy” wróca.

Rozstawały się też z tem złudzeniem z wielką trudnością i nie bez strat — i to jest jedna z zasadniczych przyczyn obecnego pesymistycznego nastroju i wzmożonej walki o resztki. Dotknęło to oczywiście w pierwszym rzędzie drobne rybki spekulacji i szachrajstwa, grube bowiem rekiny, jak wiadomo, na konjunkturze dewaluacji poczyniły milionowe w rolach „oszczędności”, które ulokowały albo w inwestycjach po stronie niemieckiej, albo w zagranicznych bankach.

Pomniejsi zaś drapieżcy częściowo tylko „odkuli się”, w znacznej zaś mierze dotknięci zostali przesileniem, — które ogół pracującej ludności górnośląskiej uczyniło teraz dla nich o wiele mniej dochodowym obiektem wyzysku, o wiele mniej dojną krową.

Sytuacja obecnie jest jednak ciężka naprawdę nie dla tamtych wielkich rekinów, ani dla tych pomniejszych szczipaków — lecz właśnie dla tego pracującego ogółu. Cały ciężar położenia osuwa się na jego barki. Brak pracy dla zredukowanych jest otchłania rozpaczliwej, zmniejszenie zarobków dla tych,

którzy pozostali przy zajęciu, zmniejszenie połączone z powiększeniem liczby godzin pracy i z podrożeniem wszystkich artykułów codziennej potrzeby — wegetacją bliską nędzy.

Rozgoryczenie obejmuje te masy, rozgoryczenie tem większe, że właściwie nikad nie widzą one pomocy ani nadziei polepszenia.

Wszyscy dotknięci „przesileniem” po za ludnością pracującą, znaleźli swoich orędowników i opiekunów, znaleźli pomoc i ulgę. Pan minister handlu bardzo skwapliwie uznał „ciężkie położenie” przemysłu górnośląskiego i orzekł, że jedynym z niego wyjściem jest powiększenie liczby godzin pracy dla robotników. Ministerstwo skarbu przyznało wszystkim przemysłowcom ulgi podatkowe i jakie takie kredyty.

A nawet ci i te przedsiębiorstwa, które jawnie grzeszyły i grzeszą przeciwko państwu i skarbowi polskiemu, znajdują chętną i energiczną pomoc i obronę i to nie na byle jakich miejscach; jak wiadomo generalnie patronuje kapitalistom górnośląskim we wszelkich ich poczynaniach i staraniach wobec rządu polskiego, sam wicemarszałek warszawskiego sejmiku p. dr. Zygmunt Seyda, poszczególnymi zaś „przekroczeńcami” jak naprzykład obecnie firmą Hohnelohe-Werke i jej dyrektorem Jakobsem, opiekuje się kancelaria adwokacka dwóch wspólników, w których jednym jest p. dr. Mildner, poseł z partji NPR, a drugim dr. Wolny, marszałek sejmiku górnośląskiego.

Do pewnego stopnia dziwną i zastana wiająca jest rzeczą, że życzliwość wobec przedsiębiorców górnośląskich posuwa się nawet dalej, niż wobec podobnych przedsiębiorstw w innych dzielnicach. Wszakże naprzykład zagłębie węglowe chrzanowsko - krakowskie nie pracuje w lepszych, a nawet pracuje w gorszych warunkach. Kopalnie tutejsze muszą wiercić głębsze szyby, wydobywają węgiel ja-

kościowo gorszy, ogólne przesilenie gospodarcze dotyka ich niemniej — a jednak nie żądają one i słusznie, specjalnych ulg, wiedząc zresztą, żeby ich nie dostały, nie mają one bowiem tak wysokich protekcji.

Nie to jednak nas w danej chwili obchodzi. To raczej, że szerokie masy górnośląskiego pracującego ludu wydane są wyłącznie na pastwę „opieki” chyba komunistycznej, z jednej strony, a niemieckiej agitacji z drugiej. O komunistach niema potrzeby się specjalnie rozszerzać. Co do Niemców jednak, to trzeba zwrócić uwagę, że starają się oni na wszelkie sposoby i z całą energią wyzyskać ciężkie położenie obecnych robotników górnośląskich, aby wzniecić w nich przekonanie, że przyczyna i wina tego położenia leży przedewszystkiem w przyłączeniu tej dzielnicy do Polski.

Mają oni w tej swej agitacji silny atut w powołaniu się na wspomnienia, że przecież przed wojną było „lepiej”. O ucisku bowiem narodowym, o traktowaniu polskiego ludu przez niemieckich przedsiębiorców, niemieckie władze, niemieckich majstrów i niemiecki rząd, jako rasy niższej, niemal napół tylko ludzkiej, już się trochę pamięć zatębia — pozostało zaś wspomnienie, że pod względem materialnym było lepiej, że były t. zw. lepsze porządki, większa taniłość itd. Kto wie też — czy właśnie nie dla odświeżenia tych wspomnień, nie dla obciążenia społeczeństwa i rządu polskiego winą za obecną ciężką sytuację — wielkie przedsiębiorstwa górnośląskie niemieckie nie starały się raczej uczynić wszystkiego, aby przesilenie zaostrzyć, aby pracę w swych przedsiębiorstwach możliwie ograniczyć — tembardziej, że jakieś to już na innym miejscu wykazywali — ta „kalkulacja” połączona była z wcale dobrymi zyskami i ze wzmożeniem podobnych zakładów tychsa-

mych przedsiębiorstw po stronie niemieckiej.

Ta agitacja narazie nie ma wielkiego powodzenia. Nie da się jednak zaprzeczyć, że wśród ludu górnośląskiego wyrobił się pewien nastrój niechętny, wobec Polski — objawiający się w formie ostrego separatyzmu wobec innych dzielnic polskich.

Przybysz z poza Górnego Śląska na tu ciężkie życie, a przybiera, niestety, zwykle niekulturalne formy, tak zwykle u ludzi o rozumowaniu i uczuciowości cokolwiek pierwotnej. — Zniszczyć ten separatyzm, wytepić jego objawy, podciąć same jego korzenie, usunąć jego podstawy uczuciowe i materialne — jest zadaniem ciężkim, ale pilnym i ważnym dla tych wszystkich, którym dobro dzielnicy górnośląskiej, utrzymanie jej przy Polsce i silniejsze jej do Polski przywiązanie leży na sercu, przedewszystkiem oczywiście dla rządu.

Słupy naszych zachodnich granic w ich południowym górnośląskim odcinku wciąż jeszcze są prowizoryczne, wciąż jeszcze mają moc tylko traktatową i tylko nie jako fizyczną sankcję w naszym ramieniu zbrojnym, które jest gotowe ich bronić. Ale trzeba, żeby te słupy zostały wbite głęboko w grunt psychiczny i uczuciowy mas ludu polskiego, które Górny Śląsk załadnia, aby miały one moc żelazną najściślejszych związków gospodarczych z resztą Polski i najsilniejszych uczuć przywiązania do tej całości, która ojczyznę polską stanowi.

Wtedy dopiero te słupy, za które możemy uważać wysokie kominy górnośląskich fabryk, staną się silniejsze i trwałe od owych żelaznych, które król Bolesław kazał wbić w dno Łaby, i które czas, niestety, zmiótł — albowiem przy nich stać będzie ciągle i zawsze wierna straż ludowa, która nietylko ich zwalić ale wogóle ruszyć nie pozwoli.

Quis.

Rekonstrukcja gabinetu p. Grabskiego.

Powraca letnia koncepcja gabinetu z pp.: Thuguttem i Stanisławem Grabskim.—Odejda pp. ministrowie Miklaszewski, Huebner i Wyganowski.

Warsz. kor. „Republiki” telefonuje:

Dowiadujemy się, że przedmiotem onegdajszej rozmowy pp. Grabskiego i Rataja było uzgodnienie taktyki rządu ze stanowiskiem Sejmu i zbliżenie instytucji praworządnej z wykonawczą.

Wtoku rozmowy stwierdzono, że ze względu na prestige Polski zagranicą częste zmiany w rządzie są szkodliwe.

Również omawiano sprawę założeń

nego projektu parlamentaryzacji gabinetu, przez wprowadzenie doń pp. Stanisława Grabskiego i Stanisława Thugutta.

Tymrazem jednak p. Thugutt objąłby tekę spraw wewnętrznych, a nie jak było dawniej proponowane sprawy zagraniczne. P. Grabski wzięłby oświatę.

W każdym razie stwierdzić należy, że żadne zmiany nie nastąpią przed zwo-

łaniem Sejmu. Dopiero w końcu października, nastąpi częściowa rekonstrukcja gabinetu. Na pierwszy ogień pójdą pp. Miklaszewski, Huebner i Wyganowski.

Wiadomość powyższa potwierdza notowane już przez „Republikę”, a demontowane przez źle orientującą się część prasy informacje o rekonstrukcji gabinetu

O zamordowanie metropolity Jerzego.

Morderca Łatyszenko stanął wczoraj znów przed sądem

Warsz. kor. „Republiki” telefonuje:

Rozpoznawana w swoim czasie przez sąd doraźny przekazana następnie sądowi okręgowemu sprawa duchownego prawosławnego Smaragda-Łatyszenki o zamordowanie metropolity autokefalej cerkwi prawosławnej w Polsce, śp. Jerzego, lecz odroczone w toku rozpraw, znalazła się wczoraj ponownie na wokedzie sądu okręgowego karnego.

Więszego wszelako zainteresowa-

nia nie wzbudziła, czego dowodem niezbyt liczne audytoryum, wśród którego przeważa duchowieństwo prawosławne.

O godz. 9 m. 35 wyszedł trybunał, którego przewodził sędzia Kozakowski, jako asessorowie zasiadają sędziowie Skawiński i Posemkiewicz.

Oskarżenie wnosi prok. Rudnicki, a obronę adw. Wróblewski i Babiński.

Po odczytaniu aktu oskarżenia oświadczył w języku rosyjskim osk. Łaty-

szenko z uśmiechem, iż do winy nie poczyna się, gdyż zabił śp. metropolitę Jerzego, jako zdradającą cerkiew prawosławnej w Polsce.

Z kolei sprawdzono listę świadków, z których część usprawiedliwiła telegraficznie swoją nieobecność, poczem nastąpiło zaprzysiężenie świadków przez księdza katolickiego oraz przez duchownego prawosławnego.

Zeznania świadków, przesłuchanych przed południem, wśród których byli: inspektor policji p. Sonnenberg, protopresbiter wojskowy Martysz oraz kilku duchownych prawosławnych, nie rzuciły nowego światła na sprawę morderstwa.

O godzinie 4 po poł. zarządzono przerwę.

W obliczu ostatecznego wymiaru podatku majątkowego

Wobec tego, że komisje szacunkowe do spraw podatku majątkowego przystępują niebawem do definitywnego wymiaru tego podatku, podajemy poniżej w streszczeniu do użytku zarówno płatników, jak i członków komisji szacunkowych, oraz podkomisji fachowych najważniejsze przepisy z definitywnym wymiarem podatku majątkowego związane.

KTO PODLEGA OPODATKOWANIU?

Art. 1—7 ustawy zasadniczej i rozporządzenie 4 e min. S.

Obowiązek opłacania podatku majątkowego obciąża osoby fizyczne i prawne, do których zaliczone są również spółki firmowe i formowo - komandytowe, przy czym znajduje się jej główny zarząd.

Ustawa przewiduje zwolnienia od podatku podmiotowe i przedmiotowe.

Z pierwszych korzystają m. in. 1) Państwo i związki samorządowe. 2) Spółdzielnie mieszkaniowe i spożywcze zasłane przez skarbu państwa, 3) związki zawodowe nie trudniące się transakcjami handlowymi, 4) osoby, których majątek nie przekraczał w dniu 1 lipca 1923 roku 3,000 złotych franków.

Ze względu na przedmiot podatku wyłączone zostały z podstaw opodatkowania m. in.: 1) biblioteki i zbiory naukowe, 2) meble odzież i sprzęty domowe, służące do osobistego użytku płatników oraz ich rodzin, o ile łączna wartość tych przedmiotów nie przekraczała kwoty 5,000 franków złotych. (dn. 1 lipca 1923 r. oczywiście), 3) akcje, udziały krajowych towarzystw i spółek firmowych, oraz firmowo - komandytowych wyłączone są również z podstaw opodatkowania osób, które takie akcje i udziały posiadają, ponieważ spółki te oddzielnie podlegają opodatkowaniu.

ROLA PODKOMISJI FACHOWYCH.

(Art. 16 i 23 oraz 34-38 ustawy zasadniczej, rozporz. 5-e i 7-e M. S.)

Dla przygotowania oszacowania majątków, zebrania materiału faktycznego, dokonywania oględzin na miejscu, sprawdzania wykazów i zeznań oraz stawiania wniosków na plenum komisji tworzy się w każdej komisji szacunkowej z jej członków i zastępców potrzebna ilość podkomisji fachowych: a) dla gospodarstw rolnych, b) dla przedsiębiorstw przemysłowych, c) dla przedsiębiorstw handlowych, d) dla placów niezabudowanych i budynków, urządzenia domowego i innych przedmiotów.

Komisje składają się z 3 — 5 członków komisji wzgl. zast. osobistego użytku, oraz urzędnika podatkowego jako kierownika (art. 16 ustawy zasadniczej oraz §§ 7 i 8 rozporządzenia 5- min. sk.). Zadaniem podkomisji fachowych jest przedewszystkiem zeznań oraz zebranie wszelkich danych faktycznych, niezbędnych do ustalenia wartości majątku każdego płatnika. W tym celu winna podkomisja po dokładnym zaznajomieniu się z treścią zeznania płatnika, sprawdzić stan faktyczny t. j. części składowe majątku i ich wartość, a w razie potrzeby dokonać oględzin na miejscu i żądać wyjaśnień a wreszcie zasięgać opinii osób wiarogodnych. (art. 34 ustawy zasadniczej oraz § 2 rozp. 7-ego min. sk.).

Odnośnie do przedsiębiorstw handlowych wzgl. przemysłowych zadanie podkomisji zależne jest od tego czy przedsiębiorstwo prowadzi prawidłowe księgi handlowe czy nie.

Dla przedsiębiorstw bowiem prowadzących prawidłowe księgi handlowe (jeżeli zostały uznane) jedyną podstawą wymiaru mogą być tylko te księgi, przy-

czem podkomisja a) stwierdza czy są one prawidłowo prowadzone i czy dane zawarte w zeznaniu są zgodne z nimi, b) Sprawdza drogą oględzin na miejscu czy płatnik podał wszystkie przedmioty wchodzące w skład jego majątku a nadto czy podane ceny i czas nabycia odpowiadają rzeczywistości oraz czy zeznał należyte wartości obiegową wspomnianych przedmiotów. (§ 7 Rozp. 7-go Min. Sk.). Dla przedsiębiorstw nieprowadzących prawidłowych ksiąg handlowych podstawa wymiaru jest obrót faktyczny (nie zaś ustalony przez Komisję Szacunkową do spraw podatku obrotowego) za I półrocze 1923 r. Rozp. 7-e Min. Sk. przewiduje bowiem, że: „O ile w poszczególnych wypadkach okaże się że ustalony przez Komisję do spraw podatku przemysłowego obrót nie odpowiada stosunkom rzeczywistym, podkomisja winna na podstawie zebranych danych i po wysłuchaniu opinii przynajmniej dwóch członków właściwej komisji do spraw podatku przemysłowego ustalić obrót zgodnie z rzeczywistością”.

Ponieważ zaś jak powszechnie wiadomo obrót za I półrocze 1923 r. został wielokrotnie przeszacowany, co stwierdzili również członkowie komisji szacunkowych deklaracja złożona w Ministerstwie Skarbu — podkomisje zupełnie nie są skrupowane obrotem ustalonym za I półrocze 1923 r. przez Komisję do spraw podatku obrotowego, a winny każdorazowo ustalić obrót rzeczywisty, i ten właśnie rzeczywisty obrót wziąć za podstawę wymiaru podatku majątkowego zgodnie z (§ 15 Rozp. II-go Min. Sk. i § 7 Rozp. 7-go Min. Sk.) (DWRP. nr. 60 1924 poz. 607) oraz okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 3 czerwca 1924 r. (nr. 3147 - 5.) który normuje ustalanie wartości przedsiębiorstw nie prowadzących ksiąg handlowych.

PRAWA I OBOWIĄZKI PŁATNIKÓW.

(art. 37 i 39 Ustawy zasadniczej D.U.R.P. nr. 24 e 1923 poz. 746. oraz §§ 12, 13, 14, 15 i 16 Rozp. 7-go Min. Sk. — D.U.R. nr. 60 ex 1924 poz. 607).

Niezwykle doniosłe dla płatników znaczenie ma przepis na mocy którego jedyną podstawą obliczenia wartości majątku, a więc i wymiaru podatku majątkowego, jest zeznanie płatnika, oczywiście o ile to zeznanie nie nasunęło podkomisji wątpliwości.

Ale i w tym wypadku ustawa zasadnicza wyraźnie głosi, że: „stan majątku nie może być przyjęty odmiennie od podanego w zeznaniu, złożonym w terminie jeżeli przedtem nie wezwano płatnika do udzielenia wyjaśnień”. Podkomisja może więc kwestionować zeznanie płatnika, ale w tym wypadku musi 1) ująć przedstawione wątpliwości w formie konkretnych zarzutów (§ 12 Rozp. 7-go Min. Sk.) nie wystarczy więc ogólnikowo zakwestionowanie zeznania 2) zażądać pisemnych (ta forma jest właściwsza) albo ustnych wyjaśnień w odnośnym terminie.

Obowiązkiem płatnika jest oczywiście udzielić żądanych wyjaśnień w oznaczonym terminie, przyczem przysługuje mu prawo składania na poparcie wyjaśnień dowodów pisemnych, powoływania na własny koszt świadków i ekspertów oraz przedkładania do przejrzenia ksiąg handlowych lub gospodarczych. (§ 14. Rozp. 7-go Min. Sk.).

Dowody zaofiarowane przez płatnika w terminie wyznaczonym do odpowiedzi na przedstawione wątpliwości muszą być przez podkomisję sprawdzone. Natomiast jeżeli płatnik nie złoży odpowiedzi

Podatek majątkowy będzie zniesiony?

Pogłoskę tę notuje angielski „Times”.

Od czasu do czasu niezmiernie interesujących rzeczy o zamiarach polskiego skarbu dowiadujemy się z prasy zagranicznej. Tak np. w ostatnich dniach ukazała się w „Times” następująca notatka:

Rząd polski doszedł do przekonania, że podatek majątkowy, który został początkowo wprowadzony na r. 1924, 25 i 26 w razie utrzymania go na dłuższy o-

kres czasu, odbiłby się szkodliwie na zdolnościach wytwórczych kraju.

Zgodnie z biuletynem tygodniowym Samuela Montagu et Comp. rząd polski postanowił podatek ten zastąpić innym i w tym celu w najbliższej przyszłości wprowadzić monopol spirytusowy. Spodziewają się, że monopol ten, oparty w głównych zarysach na zasadzie starego rosyjskiego monopolu spirytusowego przyniesie 300 milionów złotych rocznie

GIEŁDY.

GOTÓWKA.

Dolary 5,185

CZEKI.

Belgia 25,23
Holandia 200,75
Londyn 23,20 — 23,14
Nowy Jork 5,185
Paryż 27,45, — 27,35
Praga 15,57 i pół
Szwajcaria 98,90
Wiedeń 7,325
Włochy 22,82
8 proc. pożyczka złota 6 — 6,20
Bnoy złote 0,15
Milionówka 0,65 — 0,67
Pożyczka dolarowa 3,05 — 3,04

AKCJE.

Bank handlowy 7,50
Bank dla handlu i przemysłu 1,15
Bank przemysłowy Lwów 0,50
Bank zachodni 2,10
Cerata 0,34
Kijewski 0,27 — 0,28
Puls 0,40
Spiess 1,55
Browne Boveri 1,10
Nobel 0,50
Siła i światło 0,60 — 0,59
Zgierz 3,—
Chodorów 5,80 — 5,75
Częstocice 2,80 — 2,90
Gostawice 2,45 — 2,50
Cukier 5, — 4,80 — 4,95
Nafta 0,40 — 0,37
Nobel 1,90 — 1,80
Cegielski 0,72 — 0,70 — 0,72
Fitzner 6
Lilpop 0,78 — 0,77 — 0,78
Modrzejów 5,82 — 6,15 — 6,10
Ostrowieckie 8,40 — 8,90
Norblin 0,95 — 0,98 — 0,96
Parowozy 0,40 — 0,43
Pocisk 2,30
Dudzi 1,50 — 1,65 — 1,62
Starachowice 3,20 — 3,08 — 3,27
Ursus 2,45 — 2,50
Zieleniewski 10,75
Zawiercie 35,50 — 36
Żyrardów 30 — 30,50 — 2em. 21,75
Borkowski 1,50 — 1,45
Haberbusch 5,95 — 6,15
Spirytus 2,70 — 2,75 — 2,72

WIECZORNA POGIEŁDA AKCJOWA

Warszawa, 24 września.

Cegielski 0,70
Zieleniewski 11.—
Pocisk 2,30
Parowozy 0,45
Nafta 0,38
Nobel 1,80
Chodorów 5,75

Bank Sp. Zar. 7,20
Bank dla H. i P. 1,15
Starachowice 3,26
Rudzki 1,63
Lilpop 0,78
Węgiel 4,75
Ostrowiec 8,30
Modrzejów 6,15
Bank Handlowy 7,50
Bank Zachodni 2,15
Kijewski 0,28
Spiess 1,57
Wildt 0,26
Cukier 4,95
Norblin 0,97
Zawiercie 36
Żyrardów 30,50
Borkowscy 1,50
Spirytus 2,75
Haberbusch 6,15

NOTOWANIA ZŁOTEGO.

Gdańsk, 24 września.

Gdańsk 107,48—108,02
Zurych 102,50
Londyn 23,30
Nowy Jork 19,25
Ryga 102
Paryż 363
Wiedeń 135,50 - 136,50
Praga 651,50—657,50

GIEŁDY ZAGRANICZNE.

Londyn, 24 września.

Nowy Jork 446,93
Francja 84,42
Belgia 92,35
Włochy 601,75
Szwajcaria 23,525
Hiszpania 33,67 i pół
Portugalia 1,68
Holandia 11,57 i pięć ósmych
Danja 25,92 i pół
Norwegia 32,10
Szwecja 16,79 i pół

Paryż, 24 września.

Londyn 84,48
Nowy Jork 18,945
Belgia 91,50
Hiszpania 251,37
Włochy 83
Szwajcaria 360,15
Danja 327
Holandia 731

Zurych, 24 września.

Holandja 203,40
Nowy Jork 527
Londyn 23,49
Paryż 27,75
Mediolan 23,07
Praga 15,75
Budapeszt 0,0069
Bukareszt 2,80
Belgrad 7,37 i pół
Sofia 3,85
Wiedeń 0,0074 i pół

wzgl. wyjaśnień na przedstawione mu zarzuty, albo złoży je po upływie wyznaczonego terminu wówczas podkomisja kieruje się danymi jakimi rozporządza.

ODWOŁANIA.

(art. 45 i 47 Ust. zas.).

Od oszacowania majątku dokonane go przez Komisję szacunkową oraz do obliczenia podatku przysługuje płatnikowi prawo odwołania się do komisji odwoławczej w ciągu 30 dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego, przytem w myśl art. 38 ustawy zasadniczej dzień nadania na pocztę uchodzi za dzień wniesienia.

Odwołania wnosi się za pośrednictwem tej władzy podatkowej, która wydała nakaz płatniczy. Na żądanie płatni-

ka należy mu dla celów odwołania udzielić podstaw wymiaru, ustalonych przez komisję szacunkową, a w tym wypadku, bieg 30-dniowego okresu do złożenia odwołania przerywa się na czas do dnia doręczenia płatnikowi żądanych przez niego podstaw wymiaru. Władza podatkowa, do której wpłynęło odwołanie, bada konkretne zarzuty, odwołania, przeprowadza dodatkowe dochodzenie, uzupełnia braki i przesyła komisji odwoławczej wszelkie akta wraz z wnioskiem komisji szacunkowej.

Od decyzji komisji odwoławczej przysługuje płatnikowi w ciągu 2-ech miesięcy od dnia doręczenia tejże decyzji prawo wniesienia skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego (art. 48 Ust. zasadniczej o podatku majątkowym).

Dziś

CASINO

Dziś

Wielka

Wielka

Premjera!!

Premjera!!

ZNAJOMA Z ULICY

Dramat obyczajowy w 7-miu wielkich aktach

Słynna piękność amerykańska

Elsie Fergusson w roli głównej.

Wytwórnia Paramount, Hollywood.

W akcie 1.

Doroczny przegląd mód w wytwornej
pracowni nowojorskiej. Ostatnie mody!!!

Elsie Ferguson

Muzyka kameralna pod dyrekcją p. LEONA KANTORA.

—) —) Początek przedstawień o godz. 5-ej p. p. (— (—

Prenumerata: w Łodzi 3 złote miesięcznie.—Zamiejscowa 4 złote
miesięcznie. Zagranicą 7 złotych miesięcznie. —
Odnoszenie do domu 20 groszy.

Ogłoszenia: ZWYCZAJNE: 5 gr. za wiersz milimetr. (na stronie 10 szpalt). W TEKŚCIE 25 gr. za wiersz
mil. (na stronie 4 szpalt). NEKROLOGI I NADEŚLANE 20 gr. za wiersz mil. (na 4 szpalt).
Zaręczynowe i zaślub. po tekście 4 złote. Zamiejscowe o 50 proc. Zagraniczne o 100 proc.
drożej. Za terminowy druk ogłoszeń admin. nie odpowiada. Drobne 6 gr. Poszukiwante pracy 3 gr. Najmniejsze 5 gr.

„Republika” — „Express Wieczorny” z odnośnikiem zł. 5.50.

Każda nowa podwyżka obowiązuje wszystkie już przyjęte ogłoszenia do zmiany cen bez uprzedniego za wiadomienia

Za wydawnictwo „Republika” Sp. z ogr. odp.: Marjan Nusbaum-Oltaszewski.—Członkami „Republiki”, Piotrkowska 49.—Tłocznia, Piotrkowska 15.—Redaktor odp. Józef Burman.